

τὸν Κλεάνθην τὴν ἐλαρρὰν ταύτην διστατέσκειτο διακρίνας διεῖς τῶν συναδέλφων του, ἔπειτα νὰ προσθέσῃ.

— Καὶ τὶ ἄλλο δὲν θέλεις νὰ ἔννοψωμεν εἰμὴ δια εἰσαι νέος καὶ ἡ κόρη ἡ ἐσωτες εἰν' ἐπίσης νέα καὶ ἐπεμένως... τοιαῦτα ρωμαϊκά συμβέβηται γίνονται συνήθως ἀρχὴ εὐτυχῶν συνοικεσίων, ἐπει τῶν διποίων σοὶ εὐχέμεθα φίλτατε.

Ζωηγάδην ἑδύθημα ἔβαψε τὸ πρόσωπον τοῦ νεαροῦ λοχίου.

— "Οὐδὲ δὲ, εἴπει μὴ προσβάνητε τόσον μακράν..." Ἀλλ' ἐλλησμόνητα προσέπι να τᾶς; εἴπωσι καὶ ἡ οἰκουμενικὴ μου στενοχωρία ἐθεραπεύθη διότι, ἐπιστ. ἐφώναν Ἐπιτησίων, μετά τὸ συμβέβηκός ἐκεῖνο, συνήτητα ἐνν φέλον μου ἀποιστον διτικ μηδένεσε γιλίας δραγάζ. Εἴτι τὴ προστέκτηται δὲ τῶν ἐκ Νεαπλ. ου γυημάτω μου καὶ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ἐκβίτε τῆς ἐφετεινῆς πρωταπριλίας, σὺς παρακλῶ, φίλου μου, τὸ ἐπιτερού εἰς; δεῖνον, εἰς τὸ ἔνδοχοῦν ἐκεῖσον δὲ του τὴν πρωΐαν μὲς ἐστείλατε.

— Ζήτω λαπίδη ἡ ποωταπριλία! ἐφίνυνται σὲ τρεῖς φίλοις τοῦ Κλεάνθου.

Τὴν ἐπαύριον, πει τῇ πέμπτῃ μ.μ. ὕστερον δὲ λογίας ἔκρους τὸν κάθεων τῆς ὑπ' ἄρ. 48 οἰκιας τῆς ἑδύο Σφάλενος. Ή κασ δια του ἐπαλλεισφρόβη; καὶ εἰς μάτην ο νεαρος στρατιωτικός προσεπάνει νὶ καταστείλη τοὺς μαχίους ἐκεῖνους παλισινέδοκιμαζες νὶ λάδη ἥδης ἀπαθέεις καὶ γαλήνιον ἀλλὲ μόλις, το κατώρθωσι. Άκοντις δειλία τὸν κατελάμβανεν ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ διτι επόκειτο νὰ ἀκούτη καὶ πάλι τὰς εὐγάνωνας ἐκφράσεις τῷ γυαικῶν ἀλλ' ἑδύομένων τὸν καθηδονει ἡ συνειδητικος δικαιοσύνης τοῦ λογίου.

Η ὑπηρεζή ἡ μπηδοξεν ἐγκάραστις καὶ ἐνθερυποκωτάτη πρωτη ἡ νεά τοι; προσέβη ἐπὶ τῇ κατωνίδης μεγάλης κλίμακας μαστιρίνης εἰς προύματησιν τοῦ λογίου.

— "Α! ἥλθες, τέλος πάντων, τῷ εἶπε, κατεστῶτα αὐτὸν διὰ χαριεστατ-υ μειδιάματος; ἡ ματατάς; περιμένει ἀ-υπομόνως καὶ δι πατέρας δὲν βλέπει τὴν ὥραν νὰ τᾶς, ἤδη ὅ! ἔχετε τόσας εὐχαριστήσεις νὰ δεχθῆτε, κύριε, ὥστε ἐφράσασθῆτε μὲ τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος, προσέθηκε, προσμειδιώτα πάντοτε καὶ διδηγοῦσα τὸν Κλεάνθην εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑπόδοχης.

Ἐκ πρώτης δικαιας ἔκμενον ἐντύπωτιν εἰς τὸν ὑπαξιωματικὸν δι πολιτεία τοῦ μεγάρου· ἡ μπραχίνη κλίμακας ἐφερε, ἐφ' ἔκάστης βιθύρως; ἐκτέρωθεν κυρψή ἐκ γύψου ἡ μαχομάρου ἀνθοδοχεία, δὲ μειράς διάδρομος δι ἄγων εἰς τὰς αἰθουσας ἔκομειτο ὑπὸ ώρατων ἀγαλμάτων καὶ εἰκόνων.

Ο πατήρ τῆς Αίμουλιας, ἡν τετασαράκοντα δεκά τη πεντήκοντα περίπου ἡλικίας ἀνήρ, ὑψηλός, μὲ εὐγενῆ φυσιογνωμίαν καὶ κοινωνικὴν θέσιν ἀκούσιων; ὑψηλήν. Ήτο μεγαλοκτηματίας, ἀριθμῶν κατά δεκάδας κιλιάδων δρυχμῶν τὰ εισοδηματα τῶν κτημάτων του.

Ἐπὶ τῇ θιά τοῦ λογίου, περὶ εὖ ἄλλως τε τῷ εἶχον διμιήν εἰς ἔκτειν, ἡ το σύνυγος καὶ ἡ θυγάτηρ του, ἡγέρθη καὶ προσυψώρησε πρὸς αὐτὸν λαζάνων δὲ διὰ τῶν χειρῶν του τὴν τοῦ νέου, τῷ ἀπέτενε νε τοῦ; ἀλγήσις τεύτους.

— Σᾶς εἰπεις θεοίων, κύριε, ἡ θυγάτηρ μου μὲ πόσην ἀνυπομονησίαν σᾶς περιέμενον; μιν εἶχον παραστῆται τὰ χαρακτηρίστικά σας καὶ τὰ εὔρισκω ἀκριβῶς διπω; τὰ εἶχον φυντασθῆ, ἐμφρίνοντα δηλ. γενναίτητα εὐγένειαν καὶ ἀφ. διαν. Σᾶς λέγω δὲ ταῦτα διὰ νὰ ἔννοητητα πάσον εἴμαι εὐτυχής δρείλων εἰς ἀνθρωπον τοῦ παραστημάτος καὶ τῶν πρεστώντων τας τὴν ζωὴν τῶν διο προστριλεστέρων μοι ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰς σύζυγος καὶ εἰς πατήρ σᾶς ὀρείουσι, Κύριε, τὴν μπαρένιν συζύγου καὶ θυγατρός, καὶ ἐὰν εἴμαι ἀπέριων εὐτύχης σφίγγων εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ὑπερα ἀπὸ τὸν κίνδυνον διετρέκαν, τὰ δύο προστριλέστατα ταῦτα δύτα, τὴν εὐτυχίαν ταύτην μετὰ τὸν θεὸν ὀρείων εἰς τὸ ἀτρούμητον ηρωισμόν σας.

— Οι εἶπον ἥδη εἰς τὰς κυρίας, ἐτόλμησος νὰ διακόψῃ δ Κλεάνθης, δὲν ἐτραχαί εἴμη τὸ καθηδρον μου ως ἀνθρώπου καὶ στρατιώτου, ως ἡλικήν δὲ ἐκανοποίησιν τοῦ καθηκοντος τούτου αἰσθάνομαι τὴν εὐτυχίαν σας καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν περὶ ύμᾶς κιρβίων. Ἀλλ' δὲν νὰ εὐχαριστή-

σωμεν χυρίως εἴναι ἡ θεία Πεντοκαὶ ἡ διηγήσεσσα κατὰ πα-ά διξον σύμπτωσιν τα βήματά μου ἔκει, εἰς τὴν δόδον Πτη-σίων, κατὰ τωιαύτην ἀσυνήθη ταύλαχτετον διὰ περίπτωσην.

Καὶ ὁ λογίας διηγήθη τὴν κωμικὴν ἴστορίαν τῆς πρω-της πριλότης, μὲ ἀρεβῆ καὶ ἀνεπιτήδευτον στωματίαν, κατακηλη-στατέν επί τινας; στιγμὰς τὸν τρεῖς ἀκρεπτάς του.

Η Αίμουλια ἔγέλα εἶναι εὐτυχίας, ἐνῶ συγγράφων ρογέων νέφες ἐσκιάς τὴν κρινόνευκον δύψιν της. "Η μητηρ ἡ ἑνίκης μὲ γιλικέτε εὐτελείαν τὸν γενναῖον στρατιωτικόν" δὲ περηγο-μὲ δριθαλιού; πλήρεις καὶ εἰς καὶ ὑπουργικοῦ ἐνεω, εἰ καὶ ἡ-κανεν αὐτόν.

Η συνδιαλεξεί διετάρη ἀκεκούθως τερπί διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα, μὴ ἐκβινούσα τῶν διών τῆς ἀμοιβαίας οικο-γενειακῆς ἐπιωτητεως καὶ παρεχουσα πάντοτε τὴν εὐκα-ριαν εἰς τὸν λογίου νὰ ἐπιδείξῃ πνεῦμα ἐπιχαρι καὶ ζωγρά-ευσσαδειαν.

Οταν τέλος διεχίας ἡγέρθη ἡ αἱναχωρητη, ἡ οίκογέ-νεια κατ' αὐλένα τρόπον συγκατένευσε νὰ τενάχηση πρὸ τοῦ δείπνου.

— Απὸ τοῦ εἰς μέμεις καὶ ἡ οίκογένεια σας, προσέθηκε, ἡ μητηρ, θ ἀποτελεῖτε μηροὶ τῆς ἰδικῆς μας.

Απὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης δ Κλεάνθης ἡράτο μανιωδῶς τῆς Αίμουλιας, ηγίας, καὶ αὐτή διολογημένης συ εργίσθη ἐκ καρδίας τευ αἰσθήματος τοῦ λογίου.

Δεν θέλομεν ἐπεκταθῆ περισσότερον ἐπὶ τοῦ ἔρωτο τούτου. "Οταν ἀφ' εἰδος ὑπάρχη νέος, ωραῖος, γενναῖος καὶ ἀφ' ἐτέρου νείνις ἀνθηρος, περικαλλής, ἀγαθής, καὶ τὰ δύο ταῦτα πλά-σματα συδεωνται διὰ τῆς εὐγνωμοσύνης μὲν ἐκ μέρους ἐκεί-νης, τοῦ διαμασμοῦ δὲ μέρους ἐκείνου, δὲν ἔργουσι τὰ αἰ-σθητά ταῦτα νὰ συγχωεύσωσιν υπὸ τηγ αἴγλην τῆς γῆς εἰς, εἰς, αἴθεον, ἀκτινῆν, ὑδύλον, — τὸν ἔρωτα.

Τέσσερας μηροὶ μετὰ ταῦτα αι φιδροὶ τοῦ μενεάτου δι-δει περιέκαπιον τὰς πέρυγας τοῦ ἔρωτος τῶν δύο νέων καὶ εἰδούσιον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς οὐναίου ποιησίων τοῦ ἔρωτος εἰς τὴν παραδεισίοι πραγματιστήτητο τοῦ συζυγικοῦ βίου.

Εἰς τὸ γαμήλιον συμπόσιον ἐκ τῶν προσκεκλημένων ἡσαν καὶ οἱ τρεῖς λοχίαι τοῦ γραφείου τῆς καταχωρήσεως μετά τοῦ διεισθυτοῦ τοῦ τελμάτου.

— Εἰς ύγειαν τῆς πρωταπριλίας! ἡκούτηθε εἰς τὰ ἐπι-δόρπια ἡ πρόποτις τοῦ ἀρχιγράφων.

— Εἴνε, τέκνα μου, τοιαῦται πάντοτε νὰ είνε αι πλάναι τῆς ζωῆς σας! προέπιεν δι πενθερὸς τοῦ Κλεάνθους ἀποτελε-μένος πρὸς τὸ ζεύγος τῶν νεαρῶν νεονύμφων, οἵτινες ἡκτανοβόλουν ἐκ χαρᾶς καὶ εὐδαιμονίας. (14 8θέριου 87)

ΑΛΕΞ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΤΡΕΙΣ ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΤΟΥ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΠΑΥΛΟΥ

ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

(Συνέχεια 7δε ἀριθ. 19).

Προσοχὴ δ αὐτοκράτωρ ἔρχεται. "Ἐκαστος εἰς τὴν θέσιν του. Η ἐπιθεώρησις ἡρχίσε. Ο Παύλος συνή-θροισε περὶ ἐκειτὸν τοὺς ἀξιωματικοὺς, ἔδωκε τὸν λό-γον εἰς τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἐκάμψεις παρατηρήσεις τι-νας ἀφορώσας τὸν στρατόν. Ο Τσερεπώφ ἵτατο κατὰ τύχην ὄπισθεν τοῦ αὐτοκράτορος. Τότε ἐκπληκτος εἰδεις χειρα, ητις ἡπλώθη καὶ ἡγγιζε τὴν πλοκαμίδαν

τοῦ αὐτοκράτορος. "Εμεινε νεκρὸς ἀπὸ φόβου, οἱ ὄφθαλμοὶ τοῦ ἐσκοτίσθησαν καὶ ἀνελογίσθη μετὰ φρίκης τὰς συνεπείας, ἃς ἡδύνατο νὰ ἔχῃ τὸ συμβάν τοῦτο. Ο αὐτοκράτωρ ἐστράφη τὴν αὐτὴν στιγμὴν. Τὸ ὠργισμένον βλέμμα του ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ ἀμέσως ὅπισθέν του ισταμένου Τσερεπώφ. Οὗτος ἐνόησεν ὅτι ἦτο χαμένος. "Εδει νὰ εὕρῃ μέσον διὰ τὴν σωτηρίαν του καὶ ἔκεινην τοῦ Ποπλουΐέφ.

— Μεγαλειότατε, ἵψιθύρισε, συγχωρήσατέ μου τὴν τόλμην, ἡ πλοκαμίς Σάς ἡτο ἀνεστραμμένη καὶ δὲν ἐπρεπε νὰ τὴν ἴδουν οὔτω οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται.

Ο αὐτοκράτωρ ἐθεώρησεν αὐτὸν ἀσκαρδαμυκτεῖ, θέλων, τρόπον τινὰ, νὰ ἔξακριβώσῃ ἂν ἦτο ἀθῶς καὶ θὰ ὑφίστατο ἀταράχως τὸ βλέμμα του. Ο Τσερεπώφ ἐνόησε τὸ κρίσιμον τῆς στιγμῆς καὶ ὑπέστη τὴν δοκιμασίαν ταύτην.

— Εὐχαριστῶ, ὑποστράτηγε, εἶπε καὶ ἔξηκολούθησε περαιτέρω τὴν ὄμιλαν, ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς στρατηγούς. Ο Τσερεπώφ ἐτόλμησεν ἥδη νὰ στρέψῃ ὅπισθέν του, ὅπου εἶδε τὸν Ποπλουΐέφ κατάχλωμον. "Οταν μετὰ παρέλευσιν τῆς παρατάξεως ὁ Τσερεπώφ ἐκάθητο εἰς τὸ ξενοδοχεῖον παρὰ τὸ πρόγευμα, ἥλθε κατόπιν καὶ ὁ Ποπλουΐέφ μετὰ τῶν φίλων του.

— Εὐεργέτα μου, μοῦ ἔσωσας τὴν ζωήν. Πῶς νὰ σὲ εὐχαριστήσω; ἐφώνησεν ὁ Ποπλουΐέφ. Δὲν ἀρκοῦν λόγοι νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην, ἢν αἰσθάνομαι πρὸς σᾶς.

— Αλλὰ ἐκερδήσατε τὸ στοιχίμα σας, εἶπεν ὁ Τσερεπώφ ἀφελῶς.

— Τί μοῦ λέγεις στοιχήματα! "Ανευ τῆς ἑτοιμότητος τοῦ πνεύματός σου θὰ εὑρισκόμην ἥδη βασίζων διὰ τὴν Σιβηρίαν. Ἐν τούτοις, μὴ νομίσητε ὅτι εἰμὶ κακὸς σύντροφος, ἀν ἔβλεπον ὅτι ἡ τιμωρία θὰ ἥρχετο ἐφ' ὑμῶν, θὰ ἐπροτίμων νὰ δμολογήσω τὴν πράξιν μου.

— Τότε ἐκαμεις ἀσχημα, εἶπεν ὁ ἵλαρχος Δρασδώφ, διότι θὰ ἐγίνετο σὲ ὑποστράτηγος ἀντὶ τοῦ Τσερεπώφ.

— "Αχ! Τί λέγεις! Ἐγὼ ὑποστράτηγος; Πρὸς τοῦτο χρειάζεται μείζων εὐφυΐα παρ' ὅσην ἔχω ἔγω. Ἐγὼ εἰμὶ κουτός, βλάξ, ἀλλὰ τὴν ζωήν μου θυσιάζω διὰ τὸν Τσερεπώφ. "Ελθετε νὰ πίωμεν εἰς τὴν οὐγέσαν του. Ζήτω ὁ ὑποστράτηγος! "Ολοὶ ἐκένωσαν τὰ ποτήρια καὶ πολλάκις κατόπιν φιάλας πρὶν ἀποχωρίσθωσι.

Τὸ ἐσπέρας ὁ Τσερεπώφ εύρισκετο παρὰ τῷ στρατηγῷ Χαρτσώφ, ὅστις τὸν προσεκάλει πλησίον του.

— Η.Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ, εἶπεν ὁ γέρων, μὲ ἐπεφόρτισε νὰ σᾶς δῶσω τὸν φάκελλον τοῦτον μὲ τὰς ἀναγκίας πληροφορίας τῆς πορείας. Θὰ πορευθῆτε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ στρατηγοῦ Σουβαρώφ. Ο αὐτοκράτωρ ἐλπίζει νὰ ἴδῃ διακρινόμενον τὸ δόνομά σας εἰς τὰς μάχας. "Οπως καὶ ἀν ἔχη, ἀνοιγεται εὐνοϊκὸν στάδιον εἰς τὴν τόλμην σας. Ο Τσερεπώφ ἐχαμήλωσε τοὺς ὄφθαλμούς.

— Πότε πρέπει ν' ἀναχωρήσω; ἡρώτησεν ὁ Τσερεπώφ.

— 'Αμέσως! Αὔριον πρέπει νὰ εἰσθε μακρὰν τῆς Πετρούπολεως.

— Ή διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορος θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ γράμμα, εἴπεν ὁ Τσερεπώφ, καὶ ἡθέλησε ν' ἀπομακρυνθῇ, ὅτε ἡ στρατηγὸς τὸν ἐκράτησεν ἀπὸ τῆς χειρός.

— Εἰπέ μοι, φίλε μου, τίς διάβολος σὲ παρεκίνησε νὰ ἔγγισῃς τὴν πλοκαμίδα τοῦ αὐτοκράτορος; "Αγνοεῖς ὅτι ἔκινδυνεσες τὴν ζωήν σου;

— Στρατηγὲ, τίνε δίχαιον νὰ μὲ θεωρεῖτε ίκανὸν εἰς τοιούτον ἔγκλημα;

— Λαπτόν, δὲν ἔσο σὲ διαπράξας τοῦτο; Τίς ἡτο λοιπόν:

— Γνωρίζω τὸν διαπράξαντα, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν εἴπω. Αρκούντως τὸν τύπτει ἡ συνείδησις. "Αλλως τε, ἰδού ὅτι μοὶ ἀπέβη εἰς αὔξησιν βαθμοῦ.

— Ἡ αὐτοκράτωρ ἀμφιβόλει περὶ σου, σὲ στέλλει ἀμέσως εἰς τὸ στρατόπεδον, ἐλπίζων εἰς τὴν τόλμην σου. Θὰ εὕρῃς εὐκαιρίαν νὰ τὴν δείξῃς ἔκει." Ήδη πήγαινε καὶ ὁ Θεός μετὰ σου.

— Ο στρατηγὸς τὸν ἡσπάσθη ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τὸν ἀφῆκε. Ο Τσερεπώφ, ἔξερχόμενος, διεῖλθε διὰ τῆς περιόδου αἰθουσῆς αἰθουσῆς καὶ ἔκει συγήνυτσε τὴν δεσποσύνην Ελίζαν.

— Γιμεῖς ἐδῶ, δεσποσύνη;

— Μάλιστα ἔγω, περιμείνατε μίαν στιγμήν, ηκουσα ὅλα. Σάς στέλλουν μακρὰν καὶ χωρίς ἀναβολήν.

— Ταύτην τὴν νύκτα πρέπει ν' ἀναχωρήσω, κόμησσα. "Εχε ύγειαν, ζωας δὲν ἐπανιδωμεν ἀλλήλους.

— "Ω, σχι! Πρέπει νὰ ἐπανέλθητε. Θὰ προσεύχωμαι δι' ὑμᾶς. Πιστέων ἀδιστάκτως εἰς τὴν ἐπάνοδόν σας. "Ιδού! λαθετε, καὶ ἔξαγαγαῦσα ἐκ τοῦ κόλπου της, τῷ ἐνεγειρίσει χρυσῆν λεπτήν ἀλυσσον, ἀφ' ἣς ἐκρέματο σταυρός. Τοῦτο εἶνε φυλακτό, προσέθηκε, πιστεύετε εἰς αὐτό πάντοτε. Μὴ μὲ λησμονήσητε καὶ ἐπιστρέψατε γρήγορα εἰς τὴν ἀναμένουσάν σας Ελίζαν, καὶ δάκρυα θερμά ἔρρευσαν εἰς τὰς παρειάς της. Ο Τσερεπώφ ἐλαθε τὴν τρέμουσαν κείρα της καὶ τὴν ἐκάλυψε μὲ πολλὰ θερμὰ φιλήματα, εἶτα ἐξῆλθεν ἐξαλλος χαρᾶς καὶ λύπης ἄμα.

— Η ἱστορεία τοῦ Σουβαρώφ, οἱ ἀνὰ τὴν Ελβετίαν ἀγῶνες, ἡ διάθασις τῶν "Αλπεων ὡς ἡ τοῦ Αννίβα, είνε γνωστὰ τοῖς πάτει. Αρκεῖ μόνον νὰ μνημονεύσωμεν, ὅτι ὁ Τσερεπώφ ἐλάμβανε μέρος πάντοι εἰς δλας τὰς μάχας, τὸ δὲ σύνομα αὐτοῦ πάντοτε μετ' ἐπαίνων καὶ δόξης ἀνεφέρετο εἰς τὰς ἐκθέσεις, αἵτινες κατέφθανεν εἰς Πετρούπολιν ἐκ τοῦ στρατόπεδου.

— Ημέραν τινὰ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος ἐψύσσεν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον. Ή εἰδησσις μετεδόθη ὡς ἀστραπὴ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ο ἀξιωματικὸς ὡδηγήθη ἀμέσως εἰς τὰ ιδιαίτερα δωμάτια τοῦ αὐτοκράτορος.

— Καλῶν ἡ κακῶν εἰδήσεων εἰσθε κομιστής; ἡρώτησεν ὁ αὐτοκράτωρ.

— Καλῶν Μεγαλειότατε, ὅσον ἀφορᾷ τὰ λαμπρὰ κατορθώματα τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ, δυσαρέστων δὲ διότι ἐνεκεν τοῦ φύνου καὶ τῶν ραδιουργιῶν τῶν Αὔστριακῶν, ἡναγκάσθημεν νὰ τοὺς ἀφήσωμεν εἰς

τὴν τύχην τῶν, δὲ ἀρχιστράτηγος μεθ' ὀλοκλήρου τοῦ στρατοῦ ἐπιστέρεις εἰς Ρωσίαν.

Οἱ αὐτοκράτωρ ἡγέρει τὰ γράμματα καὶ ἀνέγνω. — Δέξας τῷ Θεῷ, εἶπεν, ἡ τιμὴ τῶν ὅπλων μας ἐσώθη ὡς καὶ διατάξεις, καὶ ἔσχατος κατατυπικῶς τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, εἰτα ἐξακολούθησε τὴν ἀνάγνωσιν πάλιν.

Εὐρίσκεσθε καθ' ὅλον τὸ διάστημα μετὰ τοῦ ἀρχιστράτηγου;

Μάλιστα, Μεγαλειότατε, καὶ εἰδον ψηλαφητῶς τὰ ἔνδοξα κατορθώματα καὶ ὄγκων τοῦ στρατοῦ, κυρίως κατὰ τὴν διάβασιν τῶν "Αλπεων.

Καὶ ἡδυνήθητε, ὑποστράτηγε Τσερεπώφ, ἡρώτησεν διατάξιον μειδιῶν, νὰ φανῆτε τυχηρὸς εἰς τὰς μάχας ὡς καὶ ἀλλοῦ;

Ἡ τύχη μου κεῖται εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὴν εὔνοιαν τοῦ αὐτοκράτορός μου, ἀπήντησεν διατάξιον ὑποκλινόμενος εὐσέβεστως.

Δέν ἀπεκρίθητε ἀστόχως, εἶπεν διατάξιον Παῦλος. Λοιπὸν, εἴδετε τὰ πάντα ιδίοις ὅμιλοις καὶ εἰσθε παντοῦ μαζῆ; Τότε ἐλθετε ὅπως χαροποιήσωμεν καὶ τὴν αὐτοκράτειραν μὲ τὰς καλλὰς ταύτας εἰδήσεις, καὶ εἰσῆλθε προπαρεύσμενος, εἰς τὰ δώματα τῆς αὐτοκρατείρας Μαρίας Φεδορόδηνας.

Ἀληθᾶ! ποῦ εὐρίσκεται ἡ καρδία Σας, κύριες ὑποστράτηγε, ἡρώτησεν διατάξιον Παῦλος σταθεὶς ὅλιγον εἰς τὸν διάδρομον, κτυπᾷ πάντοτε διὰ τὴν γνωστὴν εἰς ἀμφοτέρους ήμάκας νεάνιδα;

Πάντοτε ἀναλλοιώτως, μεγαλειότατε, ἀπήντησεν διατάξιον Τσερεπώφ.

Λοιπὸν, δὲν σκέπτεσθε νὰ κάμητε πρότασίν τινα;

Δὲν ἔτολμησα μέχρι τοῦδε, μεγαλειότατε.

Γενναῖος τόσον, καὶ δόπου πρέπει ἐντροπαλός! Πρέπει ἥρα νὰ γείνω ἕγω μεσίτης εἰς τοῦτο; "Εσο βέβαιος δέν δέν θὰ μοὶ ἀρνηθοῦν!

Μὲ τοὺς λόγους τούτους, εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον τῆς αὐτοκράτειρας. Αὕτη περιεστοιχίετο ὑπὸ τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς, καταχινομένη εἰς τὴν ζωγραφικήν. Μεταξὺ τούτων ἥτο καὶ ἡ Ἐλίζα Χαριτσώφ, ἥτις ἐγένετο καταπόρφυρος εἰς τὴν θέαν τοῦ Τσερεπώφ.

Καλάς εἰδήσεις μᾶς φέρει διατάξιον, εἶπεν διατάξιον Παῦλος: διατάξιος μας ἡρωὶς ἐισαλύφθη μὲ νέας δάφνας. Εἰτα ἐστράφη πρὸς τὸν Τσερεπώφ καὶ τὸν διέταξε νὰ ἀφηγηθῇ. Οὗτος διηγήθη εὐγλώττως δλους τοὺς κόπους, σὺς ὑπέστησαν, καὶ τὴν γενναιότητα μεθ' ἡς διατάξεις, παρέστησε μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα τὰς ἔνδοξους μάχας καὶ κατωρθώματα κατὰ τῶν Γάλλων, οἵτις ὡστε, διατάξιον κατενθουσιασμένος, ἐφώνησε:

Καλὰ πκληκάρια, ἀληθεῖς Ρώσοις στρατιῶται! Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, ὑποστράτηγε, χιλιάκις. Εἰτα στραφεῖς πρὸς τὴν κόμησαν Ἐλίζαν Χαριτσώφ, εἶπεν. Δὲν εἶναι ἀληθές, κόμησσα, δέτι πολὺ ὀλίγαι δεσποσύναι: θὰ ἀπεποιοῦντο τὴν προστασίαν τοῦ στίβαροῦ βραχίονος ἡρωϊκούς, οἷος διατάξιον Τσερεπώφ;

Μάλιστα, Μεγαλειότατε, καὶ εὐτυχῆς ἐκείνη, εἰς ἥν διατάξιον ηρωϊκοῦ γένους προσοχήν.

"Οσον διὰ τοῦτο, ἔσθι βεβαία. Λοιπὸν, κόμησ-

σα, λαμβάνω τὸ θάρρος, τῇ συναίνεσι καὶ τοῦ πατρός σας νὰ ζητήσω τὴν χεῖρα σας διὰ τὸν ἀντιστράτηγον Βασίλειον Τσερεπώφ.

Ἡ κόμησσα ἐρυθρῶσα, ὑπεκλίθη εὐσεβάστως πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ σιωπῶσα ἔτεινε τὴν λευκὴν χεῖρα τῆς εἰς τὸν ὑπερευτυχῆ νέον ἔτι ἀντιστράτηγον Βασίλειον Τσερεπώφ.

ΟΛΙΓΟΝ ΑΠ' ΟΛΑ

Ἄλερα? ἄλερα? — Ἡ σπουδαιοτάτη ἀνάγκη τοῦ καλοῦ καὶ πλήρους ἀερισμοῦ τῶν κατοικιῶν, πολλαχοῦ — καὶ ἐντὸς τούτου τοῦ πολλαχοῦ καὶ ἡμές — δὲν κατανοεῖται εἰσέτι, καὶ ἔνεκεν τούτου, τὸν χειμῶνα ιδίως, γινόμεθα ἀληθεῖς ἀερόφοβοι! Κ' ἐν τούτοις, δι', τι εἴνε διπούσιος ἄρτος διὰ τὴν κοιλίαν μας, τοῦτο εἴνε τὸ ὁξυγόνον διὰ τοὺς πνεύμονας, δι' ὃν διατηρεῖται ἡ ζωὴκή μας θερμότης, ἡ ζωή. Τὸ δὲ ὁξυγόνον εὐρίσκεται εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικὸν δέρα, ἐν ψιλῷ καὶ κινούμενῳ καὶ ἐσμέν.

Αὐτὸς διὰ τὸν διαπερῷ διὰ τῶν συμπαγεστέρων τοιχῶν, καθὼς ἀπέδειξε πειραματικῶς διατεταγμένην καὶ ὑπὸ τῶν ρηγάδων διὰ ἀφίνουσιν οἱ τεχνῖται εἰς τὰ παράθυρα, γινόμενοι ωφέλιμοι ἀγευθύνως, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ σχετικῶς ὀλίγη βλάβη ἢν αἰτιλογεῖ τὸ ἔρμητικὸν κλείσμον τὸν χειμῶνα. Ἡ νεωτέρα τεκτονικὴ, διὰ τῶν διατρήτων ὑποτοπλίνθων καὶ ἀλλων μέσων, οἰκοδομεῖ τοὺς τοίχους δισώ τὸ δυνατόν καλιτέρους ἀγωγούς τοῦ ἀέρος: ἀλλὰ καὶ οὕτω διφελιμώτατος ἀερισμὸς δὲν ἐπιτυγχανεται ἐπαρκῶς, δηλ. δὲν γείνεται ἵκανη ἀνταλλαγὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀέρος τῶν οἰκημάτων διὰ τοῦ ἔξωτερικοῦ. Πόσον δ' εἴνε αὕτη ἀναγκαῖα, συμπεραίνομεν ἀν ἀναλογισθώμεν διτοι οἱ πνεύμονές μας — ἐννοῶ δὲ πνεύμονας ύγιεις οἵους εἴχομει νὰ ἔχωσι πάντες πάντοτε οἱ ἀναγνωσταί τῆς Φιλολογικῆς — καὶ πολλῷ μᾶλλον οἱ πνεύμονες τῶν νοσούντων, ἀποπνέουσι εἰδος δηλητηρίου φοβεροῦ, ὅπως, κατὰ τοὺς φυσιολόγους Browne Legvard καὶ D' Arsonval, ἐγένετο αἰτία θανάτου ύγιειν προσώπων συσπειρωθέντων ἐν χώρῳ οὗ δὲν ἔχει κλοφόρει. Τῆς δηλητηριάσσεως ταύτης, ἐλασσον κ' ἕγω μικρὰν πεῖραν, δέτι κατὰ τὴν προτελευταίαν ἐπιστρατείαν ἐκλείσθην μετ' 70 ἀλλων εἰς στενὸν δωμάτιον τῆς χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν, διότι ἐσχον τὴν δυστυχίαν νὰ δημοσιογραφῶ ἔκτοτε, καὶ θεωρηθεῖς ὑποβολεὺς κατηγοριῶν τινῶν κατ' ἔξοχων τινῶν ἀξιωματικῶν, νὰ δημιουργηθῶ παρ' αὐτῶν — αἵ το εἶπω διὰ γέλοια — κλέπτης μιᾶς περισκελίδος!! Μετὰ τὴν δικαίαν κατηγορίαν, βλέπετε, ἡ ἀξία αὐτῆς κράτησις!

"Ωστε — διὰ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ προκείμενον — καθαρὸς ἀὴρ, σημαίνει ἔξουδετέρωσιν τοῦ φοβεροῦ τούτου δηλητηρίου, διπερ — ως εἶπον — ἀναδίδουν καὶ